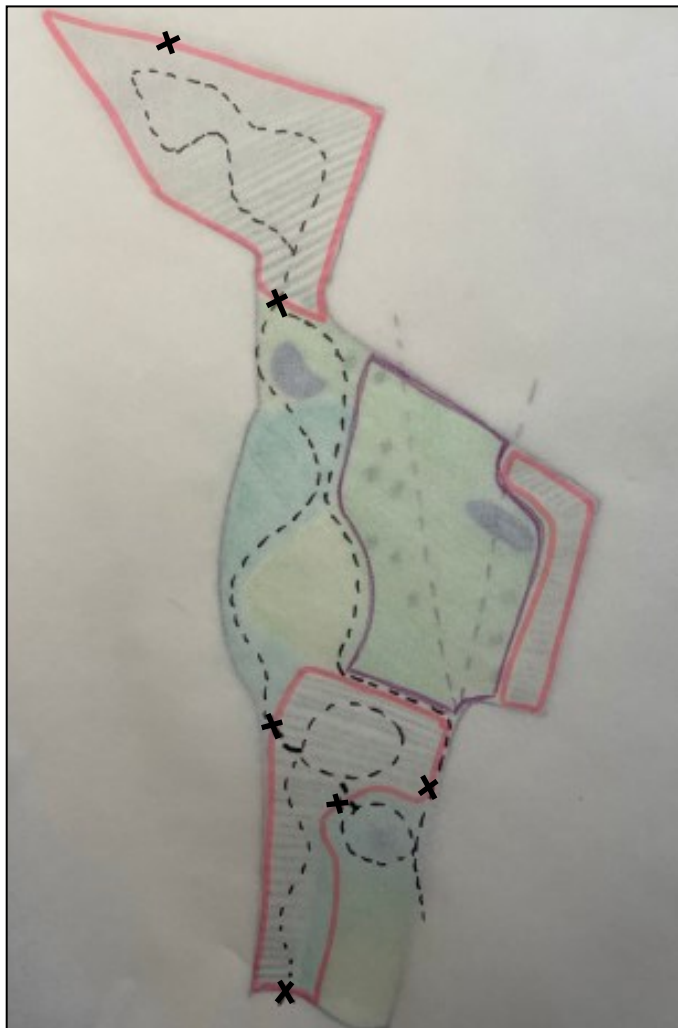

SKEBY OG ØSTRUP SOGNE

KIRKEBLADET

oktober - november 2022, årg. 33 nr. 5

*Nu plantes skov
på præste-
gårdsjorden,
Se side 4-5*

Konfirmandundervisningen
Skovrejsning på kirkejord
At være Gelænderlærke

Tilflyttere til Ørritslev
Sejlads med Jomfruen, 3. afsnit

Målsætning: "Vi vil være en aktiv, lyttende og inddragende kirke"

Konfirmander

Så er konfirmanderne startet på konfirmandundervisningen. Det er et stort hold med indtil nu 23 konfirmander. Jeg står for undervisningen, og Birgit Vous, der er menighedsrådsformand og i de senere år har været med ved konfirmandforberedelsen, står for husordenen. Hun er god at holde sig venner med, for det er også hende, der sørger for, at konfirmanderne får lidt til ganen :-)

Lidt groft skitseret kan man sige, at der er tre ting, der skal tilgodeses i konfirmandforberedelsen. Det første er, at konfirmanderne skal være fortrolige med gudstjenesten. Konfirmanderne har fået et 'klippekort' med 10 'klip'. De skal komme til en gudstjeneste for at få et 'klip', der er præstens underskrift på, at de har deltaget i gudstjenesten. Det behøver ikke at være i vores egne kirker, Østrup, Skeby og Gerskov kirker, og hvis konfirmanderne er utrygge ved at bede en fremmed præst om at skrive på 'klippekortet', finder vi ud af det ved den efterfølgende konfirmandundervisning. Konfirmanderne kan – selv om det måske ikke er alle, der vil eller får muligheden – hjælpe til ifm. gudstjenesten, f.eks. møde en halv time før og hjælpe kirketjeneren med at tænde lys, ringe med kirkeklokken og andet praktisk. Og så får konfirmanden et ekstra 'klip'.

Den anden gang, vi havde konfirmandundervisning, foregik det i Østrup kirke, hvor jeg gennemgik en gudstjeneste, dvs. at jeg forklarede undervejs, hvad der skete – bønner, salmer, læsninger fra Bibelen og prædiken. Det er egentlig det samme, der sker ved hver gudstjeneste, men det er ikke nemt at følge med, hvis man ikke er vant til at komme i kirken. Specielt ikke, hvornår det er, man skal stå op, og hvorfor.

For det andet skal konfirmanderne i løbet af konfirmationsundervisningen lære historien om og relationen imellem Gud Fader, Guds Søn (Jesus Kristus) og Helligånden. De skal lære trosbekendelsen, som er et fælles udtryk for kristen tro, og lære at forstå, hvad den handler om, og hvad der er specielt ved kristen tro – både som tro for den enkelte og som 'model' for vores samfund og omgang med hinanden,

Jeg vil i undervisningen tage udgangspunkt i tegneserien 'Menneskesønnen', der er tegnet og fortalt af Peter Madsen (1995). Tegneserien tager udgangspunkt i Bibelens evangelier om Jesus, og der er både de mest berømte kristne fortællinger f.eks. om den barmhjertige samaritaner, men også de lidt sværere fortællinger fra Bibelen, hvor vi kan blive både forvirrede og forbavsede.

Det tredje, konfirmanderne skal beskæftige sig med, er at arbejde med og overveje kristendommens tro og praksis i forhold til hans eller hendes eget personlige liv. Det er den sværeste del og kræver noget af konfirmanden. Det er ikke noget konfirmanderne bliver stillet til regnskab for, men skal nærmere forstås sådan, at der er og skal være plads til spørgsmål fra konfirmanderne i undervisningen. Det vil være forskelligt fra hold til hold, hvor meget plads og hvor stor fortrolighed, der er mellem dels holdet og mig som præst og dels mellem de enkelte konfirmander.

En aften i november vil vi holde et forældre-møde i Gerskov kirke. Vi starter med en gudstjeneste, hvor det vil være konfirmanderne, der læser bønner og tekster. Derefter vil jeg sige noget mere om undervisningen og selve konfirmationen i april måned. Der vil også blive lejlighed til at stille spørgsmål.

Kalender

**4.
OKT**

**1.
NOV**

**6.
DEC**

Frokostklubben for mænd

Frokostklubben er altid den 1. tirsdag i måneden. Man tilmelder sig ikke, men møder bare op med sin madpakke og 40 kr. på lommen. Vi giver os god tid til frokosten, og så får vi også et foredrag.

Her kommer de næste mødedatoer...

tirsdag den 4. oktober kl. 11 - 13.00:

Søren Stidsholt, journalist ved Fyens Amts Avis, fortæller om en sejlads med Hurtigruten langs Norges vestkyst (fra Bergen via Nordkap til Kirkenæs).

Tirsdag den 1. nov. kl. 11 - 13.00:

Hannah M. Ussing fra Veteranhjemmet i Odense fortæller om Veteranhjemmet og arbejdet med at skabe et frirum for samvær for veteraner og deres pårørende

Tirsdag den 6. december kl. 11 - 13:

Alex Knudsen fortæller om "Landsbyernes udvikling og arkitektur". Med sammenligninger med forskellige landsbyer mest på Nordfyn. Hvorfor ser landsbyerne ud som de gør uden planlovgivning.

Vi mødes i konfirmandstuen ved Østrup præstegård, Præstevejen 8 i Østrup.

Opvarmning af kirkerne

Både Østrup, Skeby og Gerskov kirker har elektriske varmeanlæg, og vi har set på, hvad det koster at opvarme kirkerne. Det har vist sig, at Gerskov kirke er billigst at opvarme, mens Østrup kirke er den dyreste.

Hidtil har der været gudstjeneste i Østrup kirke hver anden søndag, mens der har været gudstjeneste i Skeby kirke hver fjerde søndag og i Gerskov kirke hver fjerde søndag. Men for at spare på udgifterne til opvarmning bliver der nu lidt færre gudstjenester i Østrup kirke. Til gengæld bliver der lidt flere i Gerskov.

FolkekøkkenSkovløggen

Efterår 2022

(Et super godt tilbud om fællesspisning)

Sted:

Østrup Forsamlingshus, Strøbyvej 51

Tid:

Første ONSDAG i hver måned:

5/10, 2/11 og 7/12

Pris:

Voksne: 60 kr. Børn (3-12 år): 25 kr.

Børn (0-2 år): Gratis

Vand: 5 kr. Sodavand: 10 kr. Øl: 15 kr.

Vin: 110/50/25 kr. Kage 5 kr.

Kaffe/The: Gratis

Tilmelding:

Tilmelding skal ske fredagen FØR folkekøkken-onsdag og sker ved betaling til Gry på mobilepay: 28973158. HUSK at angive hvor mange I kommer (børn/voksne/gratisbørn), samt angiv allergener eller vegetarønsker. (Hvis du ikke har mobilepay, så ring/sms til Gry).

MEDLEMMER AF Østrup-Skeby menighedsråd:

Birgit Vous (formand), Olle Fisker, Karen Margrethe Clausen, Kari Hansen, Yvonne Durup, Lene Larsen, Esther B. Sørensen, Sheryl Nielsen, Kaj Hovhave, Bente Dahl Egeskov og Keld B. Hansen

Kirkebladets Redaktionsgruppe:

Gry Malling Loehr, Peter Kirkeby (udsendt medarbejder), Sanne Timmermann og Keld B. Hansen

Tal med præsten

Det kan være en god ide at tale med præsten.

...Hvis du trænger til nogen at tale med

...Hvis du har sygdom og død alt for tæt på

...Hvis du har svært ved at overskue livet

...Hvis der er andet, du er ked af

Præsten har tavshedspligt - det kan være en god grund til at tale med præsten

Ring eller skriv til Keld B. Hansen på tlf. 23

47 41 44 / kha@km.dk eller til Neel Christensen på tlf. 30 33 84 34 / npc@km.dk

for at få en samtale eller aftal, at I mødes.

Skovrejsning på præstegårdsjorden

Indtil nu er 11 hektar præstegårdsjord vest for Østrup præstegård blevet forpagtet ud til en landmand for fem år ad gangen.

Men nu, hvor forpagtningsperioden udløber, har Østrup-Skeby menighedsråd planlagt at der skal plantes skov i den største del af området. Det resterende kommer til at ligge som eng.

Vi har store forventninger til skovrejsningen, der bliver til gavn for mange forskellige ting: Den bliver til gavn for naturen, for grundvandet, for klimaet og for lokalbefolkningen, der om et par år vil kunne gå ture i området.

Den forestående skovrejsning og hegnssætning vil blive udført for penge, som vi har fået af LAG MANK og af Nordfyns Kommunes Pulje til Lokale Initiativer.

I arbejdet med omdannelsen af præste-

gårdsjorden til skov og eng har vi fået god støtte af Fyens stifts kirkegårdskonsulent, Fanny Møller. Vi regner med, at skoven på i alt 6 hektar plantes i dette efterår.

Kortene på side 5

Kortet til venstre viser Præstegårdsjorden, der er placeret mellem Strøbyvej i syd og Kvindevadgøden i nord. Den røde plet markerer præstegårdens placering. De røde stiplede linjer er det nuværende stisystem, der bl.a. forbinder Daugstrup med Østrup

Kortet til højre viser, hvad der skal ske på præstegårdsjorden. I de områder, der er markeret med rødt, skal der plantes skov. Der skal plantes eg, birk, rød-el, hassel, fuglekirsebær, lind, ask, almindelig tjørn og rød-gran.

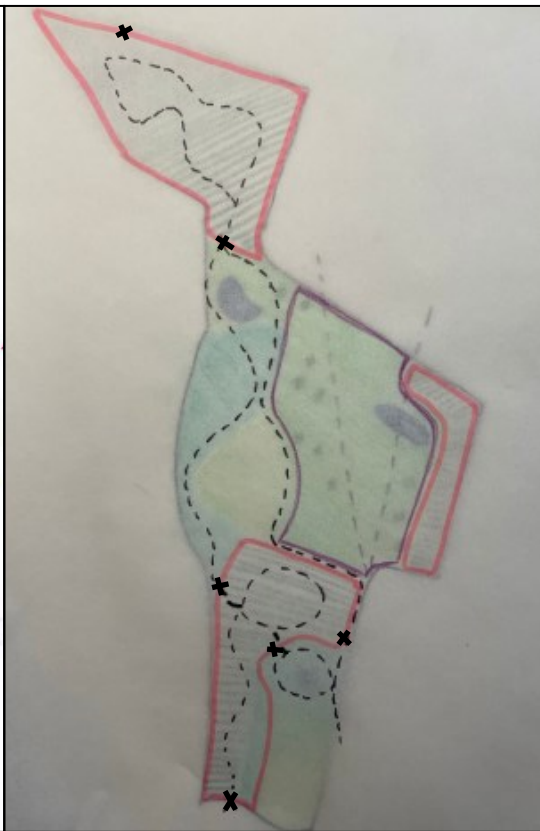
Området i midten, der er markeret med lilla, skal være eng, hvor der med tiden kommer til at gå heste. Det er Nadine Zornig Sylve-

Præstegårdsjorden set fra syd med præsteskovene til venstre

Præstegårdsjorden med det eksisterende stisystem. Den røde plet markerer Østrup præstegård

Plan for præstegårdsjorden med stisystem og områder med skov og eng

stersens heste (fra Klintebjergvej), der kommer til at gå på området, og beboere fra Østruplund har lovet at tilse hestene.

På engen bliver der indhegnede kvadrater med mere eksotiske træer, som fx valnød, spisekastanje og blodbøg.

Det er planen, at plantningen af skov kommer til at indgå i Skovløkkeskolens undervisning, og at skolebørn kommer til at stå for træplantningen i de indhegnede kvadrater.

I området i midten til venstre findes den allerede eksisterende "Præsteskov". Ved siden af Præsteskoven (øst for) er der et åbent område, der kan bruges til gudstjenester og til arrangementer, der afholdes af Østrup beboerforening.

Den stiplede linje er den sti, der bliver anlagt i området, og X'erne er klaplåger, der

giver den besøgende mulighed for at komme ind og ud af området.

Den eksisterende sportsplads, der også er præstegårdsjord, fortsætter som sportsplads, men i den nordlige ende af pladsen er det planlagt, at der skal plantes æbletræer.

Man kan ane to søer på kortet. Det er planlagte søer, der skal graves ud, så de bliver til gavn for dyrelivet. Forhåbentlig kommer frøer til at bosætte sig i søerne. Men der går nok et par år, inden søerne graves ud.

Det, at være en "Gelænderlærke"

Jeg har gået til kirkekor siden jeg startede i 2. klasse og har sunget i Gelænderlærkerne siden 5. klasse. Jeg er lige startet i 2. g her efter sommerferien. Koret har betydet meget for mig gennem alle årene. Det har givet mig gode erfaringer og venskaber. Som kor har vi været med til mange forskellige ting. Det er spændende at være med til forskellige gudstjenester som for eksempel friluftsgudstjenester, gudstjenester med spisning til påske m.m. Det er en fed stemning, når alle står og synger sammen; det giver mig en fantastisk samhørighedsfølelse. Vi synger også koncerter; de er sjove at være med til, som for eksempel vores "Forår og kærlighed" og "Fra vinter til vår" koncerter og så naturligvis vores

årlige julekoncerter. Det er ikke rigtig Jul, før vi har sunget julen ind. Vi har også været til flere korstævner, hvor man får meget ud af også at synge med nogen fra andre kor, og vi møder nye dygtige korledere som instruktører. At være en Gelænderlærke giver meget mere end det at synge. Vi lærer, hvordan vi skal opføre os korrekt, yde vores bedste samt passe vores øve og -optræde dage, da vi jo er ansat af kirken. Ligesom et rigtigt job. Vi er gode til tage os af hinanden og lærer de yngre sangere, hvordan vi gør; som en slags forbilleder. At gå til kirkekor har også givet mig mulighed for at blive vikar for kirkesangere rundt omkring på Nordfyn. Det er meget lærerigt.

Sara D. Fogt

Brombær om munden og jord på hænderne

Sofie og Christopher Bunel og deres børn, Alfred og Carlo

Sofie og Christopher Bunel bor på Franktoftegyden 4 i Ørritslev sammen med deres sønner Carlo og Alfred. De er flyttet fra Næsby i 2021. Ønsket om at bo i et familiekollektiv bragte dem til den store gule gård, centralt i Ørritslev. Her bor de med Sofies mor, hendes mand og Sofies lillesøster.

Drengene hygger rundt på terrassen i solskinnet. De nyder friskplukkede brombær fra haven, graver i sandkassen og gynger på gyngerne. Der er plads til leg, til brombær, til høns - til livet. "Det giver bare en noget mere ro, at være i de her omgivelser – åh jeg synes der var så meget stress og jag tilbage i Næsby. Vi boede i sådan et rigtigt villakvarter, vi var virkelig klemmt,

men her ude får man bare ro og luft," beskriver Sofie.

Fleksibiliteten er en prioritet

Sofie og Christopher har været sammen i 8 år og blev gift sidste år. Sofie havde en drøm om et skovbryllup, og passende blev de gift i en lysning i deres helt egen fyrreskov. Carlo er 6 år og går i 0.klasse på Skovløkkeskolen. Alfred fylder snart 2 år og er lige begyndt i vuggestuen i Skovtrollende efter et år, hvor Sofie har hjemmepas-set ham. "Det fede ved at bo herude er jo også de der boligpriser, for det gjorde jo, at jeg har kunnet hjemmepasse Alfred, det sidste år". Nu skal Sofie finde ud af, hvordan hendes arbejdsliv skal se ud. Hun er uddannet grafiker og var i praktik på HC

En lille mus i græsset

Andersen Festivalen, inden hun gik på barsel med Alfred. Efter endt hjemmepasning, har Sofie fået smag for friheden og fleksibiliteten til fx at hente ungerne tidligt, så hun drømmer om et arbejdsliv, der kan tilpasses alle de andre opgaver livet også stiller.

Christopher er uddannet klejnsmed hos smedevirksomheden Hårslev Industries fra 2014-17. Her laver de udstyr til destruktion af restaffald fra slagterier og fiskeindustrien, som så omsættes til biogas. Det er sådan en slags genbrugsforretning inden for kød- og fiskeindustrien, uddyber Christopher. Han har tidligere rejst rundt i verden for at implementere dette genanvendelsesudstyr, men i dag er han fuldtid på kontoret, hvor han står for mandskab og økonomi. Christopher bliver afbrudt af telefonen, der ringer, og udbryder "meget apropos". Christopher løber, når der er brug for ham, og netop derfor ønsker Sofie ikke selv at være for ophængt.

Ønsket om et familiekollektiv

I Næsby boede den lille familie tæt på Sofies mor, hendes mand og Sofies søster. Men de fik lyst til at bo endnu tættere på hinanden og komme ud på landet og få noget plads og ro.

Listen med krav, der skulle opfyldes, før det kunne ske, bragte dem vidt omkring på Fyn. I den store gule gård på hjørnegrunden i Ørritslev fandt de netop de kvaliteter de søgte; mere luft, dejlig natur, gode indkøbsmuligheder, tæt på strand, en god skole – alt sammen inden for cykelafstand - og ikke mindst et hus, der kunne indrettes/ombygges til at kunne rumme alle 7 familiemedlemmer i to separate 'lejligheder'. De købte gården i november 2020, og havde

Alle i familien nyder at cykle rundt i området

tid til at bygge den om, inden de flyttede ind i februar 2021. De to familier lever i et moderne bofællesskab, hvor begge familier har hver deres ende af gården med egen indgang, egen terrasse, eget køkken mv., lidt ligesom et rækkehus, bemærker Christopher. Men de er fælles om de store opgaver. Der er åbne døre, og de mødes til fælles middag engang imellem, men render ellers ikke hinanden på dørene.

“Det var det helt rigtige at gøre”

Da Sofie og Christopher hørte om den trygge overgang fra børnehave, gennem førskole til 0. klasse, som det sker på Skovløkke-skolen, valgte de at flytte Carlo med det samme og ikke vente til 0. klasse, som ellers var planen. Det var lidt en udfordring at komme ind i det eksisterende fællesskab i børnehaven, men da ‘posen blev rystet’ med dannelsen af den nye klasse i førskolen, fald Carlo godt til. “Vi er blevet meget glade for skolen, man mærker virkelig det der sammenhold. Alle de store børn, der siger ‘Hej Carlo’ og giver ham en highfive – det er virkelig fedt. Selv dem fra 5. og 6. klasse, de gider også at snakke med dem fra 0.” fortæller Sofie, og synes det er trygt, at alle kender alle og alle lærere og pædagoger ved, hvem Carlo er. De finder alle trykthed i, at de med tiden lærer flere mennesker at kende i forskellige sociale sammenhænge. Det er de samme folk, man møder på skolen og i Skeby GF, hvor Carlo går til fodbold og Alfred og Sofie har gået til gymnastik. “Vi er så glade for det – det var det helt rigtige at gøre”. Ligeledes har det været helt problemfrit at køre Alfred ind i vuggestuen, da han også kender huset efter alle de gange han har været med til at aflevere og hente Carlo.

Plads til nye udfordringer

Udover de 7 familiemedlemmer bor der tre hunde, katte og 15 høns på den gule gård. De hentede kyllinger i Otterup i april og glæder sig til at kunne nyde godt af egne æg og afgrøder fra haven.

“Det er også noget af det fede ved at være flyttet herud. Vi har også fået lavet en ret stor køkkenhave *derovre* med alt muligt forskelligt, og nu hønsene med æg, så man

forhåbentligt kan blive lidt mere selvforsynende. Det kan altså bare noget, det der med at gå ud og plukke det selv”, siger Sofie og peger over mod køkkenhaven, “Ja, det kan det!” samstemmer Christopher og tilføjer “Det er dejligt.” I haven har de kartofler, spinat, gulerødder, persillerod, squash, asier, rødbeder, rødløg og almindelige løg samt et drivhus med tomater og peberfrugt. Herudover har de en masse frugttræer og bærbuske. Et noget større udvalg af afgrøder end de kunne mestre i Næsby, hvor de kun havde en lille palleramme med lidt salat, der mest gik i stok. Dog har de i foråret ufrivilligt delt deres salat og spinat med hønsene. “Det er utroligt, hvad de kan sætte til livs”, konkluderer Christopher tørt.

Efter interviewet modtog jeg følgende billede - for midt i glæden over familiekollektiv, køkkenhave og brombær fik Carlo, til sin store fortrydelse, aldrig vist sin motorcykel frem, så her er den:

Carlo's motorcykel, som der ræces på i egen skov

Er du tilflytter til Skovlækkeområdet, vil vi gerne møde dig her i kirkebladet – så har du lyst til at deltage i et tilflytterinterview, så skriv en sms til Gry på 28 97 31 58

Halvvejs på rejsen

Peter fra Klintebjerg har revet et halvt år ud af kalenderen for at realisere sin livslange drøm om at tage på langfart i sin sejlbåd, "Jomfruen". Her kommer det 3. afsnit i serien. Artikelserien bringes eksklusivt i dette kirkeblad.

Jomfruen pløjer sig afsted for en halv vind på 10-12 meter i sekundet. Havet er, trods vinden, næsten helt fladt, og for boven af mit skib svømmer en delfin flok på 10 - 20 individer. Vandet er ultramarin blå. Ultramarin blå er den her helt dybe blå farve, der kommer af store dybder og høj klar himmel, og som man skal sydpå for at finde. Den er berusende, og jeg bliver høj af at sidde og kigge på vindrorets ror, der bare svæver i dyb, dyb blå farve. Farven bærer vidnesbyrd om store rejser og eventyr, der venter lige om "hjørnet". For mig har den farve altid båret eventyret i sig, og når havet har den farve, er jeg for alvor langt væk hjemmefra.

Jomfruen og mig selv er startet på at krydse Biscayen, et farvand notorisk kendt for

Ting, der skal fikses

storm, høje uforudsigelige bølger og skibbrud en masse, men lige nu i det her sekund på helt fladt vand, føler jeg nærmest total lykke.

Jeg har studeret vejrmeldinger de sidste par uger for at følge udviklingen på vejret, og for at sikre mig en stabil god vejrudsigt for mit kryds af bugten. Turen fra Concaneur, som jeg starter ud fra, og til Laredo, som er mit anduvningspunkt, er på ca. 280 sømil. Det er en tur jeg har beregnet til at tage omkring 3 1/2 døgn.

Som jeg havde forestillet mig, afrejsen fra Klintebjerg skulle være, således havde jeg også forestillet mig, hvordan det ville være at stå ud på præcis den her strækning. Jeg har været hunde nervøs for netop den her strækning, og jeg har forberedt Jomfruen og mig selv så godt, som jeg formår, og alligevel er jeg nervøs. Er det godt nok og hvilket vejr venter mig?

Nervøsiteten er jo noget af det, der gør den her rejse til den udfordring, og det her uforklarlige "Kan jeg klare det", som jeg måske synes mangler i hverdagen. Til hverdag er alt lagt i skema, og den ene dag/uge/måned ligner hinanden til forveksling.

Ikke fordi det er forkert, men vi er stort set dækket ind 360 grader rundt til alle tider. Bliver vi syge, står der højt kvalificeret personale klar til at hjælpe os. Går bilen i stykker, kommer den nogen og henter den, og dygtige mekanikere fikser den, så du er klar igen næste dag. Mangler du mad i køleskabet, er der ikke langt til det nærmeste supermarked, og sådan kunne jeg blive ved.

På havet, alene i en lille båd, med dage til nærmeste landkending, skal du kunne klare alt selv. Du er selv ansvarlig for at passe på dig selv, og går det galt, er der kun dig til at fikse det. Skærer du dig, skal du selv kunne lappe dig sammen, brækker du en arm eller et ben, bør du have tænkt igennem, hvad du skal gøre, indtil du igen kan få hjælp. Det kan jeg godt lide, det udfordrer mig og fodrer min fantasi og kreativitet at skulle kunne fikse alt selv. Ikke at jeg satser på afprøve alle udfordringer, men alene tanken er for mig givende.

Solnedgang over Biscayen

Rejsen over Biscayen kunne ikke have forløbet bedre, end den gjorde. Jeg havde det mest perfekte vejr, med svag vind, fladt vand og høj sol hele vejen. Jeg fik sovet ½ time ad gangen og så lige op og tjekke, om alt var, som det skulle være. Jeg fik set de mest fantastiske solned- og opgange. En stjernehimmel, som man skal enten langt ud på landet eller til havs for at finde. Jeg fik set delfiner en masse, og jeg kom en sen nat i havn i Laredo i Asturien (Nordspanien).

I Laredo mødte jeg igen både, jeg havde mødt før, og som jeg har fulgtes med stort set fra Kielerkanalen, og det var dejligt gensyn. Nye stødte til, og snart var vi 4 både, der holdt Tapas aften med snag og musik. Det er også langtursseljads.

En af de både, som jeg har fulgtes med længst, og som havde planlagt en 5 - 6 års rejse som en del af deres pensionistliv, måtte opgive i Laredo. Drømmen, som de havde planlagt i mange år, og som havde afstedkommet salg af alt, hvad de ejede i Danmark, kunne ikke bære. Drømmen brast.

Sådan kan det også gå, og sådan går det forholdsvis ofte. Det er en kæmpe beslutning at sætte hele sit liv i et andet gear, rejse væk fra børn og børnebørn, venner og familie, for at udleve sin egen drøm. Utidigt vejr, ting der hele tiden går i stykker, savn og ensomhed er stærke faktorer, som man ikke skal negligere.

Så hvordan går det med min drøm? Jeg er nu begyndt rigtig at finde mig til rette med den her hverdag. Det har taget mig et stykke tid rigtig at komme ned i gear. Mine tanker om aktionærer, deres sparekassebog og alt det, der hører til et normalt arbejdsliv, er stille og roligt forsvundet og er ikke noget, jeg overhovedet skænker en tanke.

Jeg har haft svært ved at tage den med ro på rejsen. Jeg fik decideret stress det første stykke tid. Stress over ikke at være nået så langt, som jeg havde regnet med og til dels planlagt. Stress over at passere byer og områder, der så spændende ud, men som der ikke var tid til at besøge. Jeg drømte om det om natten og diskuterede det med min hustru, når vi ringede sammen. Jeg fik dårlig samvittighed over bare at sidde i Jomfruen og glo på folk, der gik forbi, for jeg burde vel gå på opdagelse, jeg burde vel være aktiv hele tiden! Jeg fik stress over, at tiden bare gik, og, synes jeg, alt for hurtigt. Det tager tid at lære at holde fri.

Det er gået over. Jeg stortrives med at glo på folk. Jeg stortrives med at sidde på en lille fortovsrestaurant og drikke et glas vin eller en kop kaffe. Jeg stortrives med at få en hel dag til at gå med at fikse et eller andet på båden, der trænger til en kærlig hånd. Jeg er god til at dagdrømme, eller bare tømme hovedet helt og pludselig opdage, et nu er det tid at finde en lokal restaurant med billig lokal havmad og et glas lokal vin.

Jeg er nu præcis halvvejen på min tur. Jeg er passeret det vestligste hjørne af Europa og er fantastisk godt til mode. Jeg glæder mig til min hustru kommer på besøg. Det bliver fantastisk, men mere om det næste gang.

Herkules tårnet, som er Verdens ældst fungerende fyrtårn (fra det 2. århundrede), beliggende i A Coruña i Spanien

GUDSTJENESTER I GERSKOV, SKEBY OG ØSTRUP KIRKER

Hvornår		Gerskov	Skeby	Østrup
Søndag 2/10	NC		9.00	
Søndag 9/10 Høstgudstjeneste	KBH			1030*
Søndag 16/10	KBH	10.30		
Søndag 23/10	NC		14.00	
Søndag 30/10	NC			10.30
Søndag 6/11 Alle helgen	KBH	19.00*		
Søndag 13/11	NC		9.00	
Søndag 20/11	NC			10.30
Søndag 27/11 1. søndag i advent	KBH	10.30*		
Søndag 4/12	KBH		19.30	

* = Børnekirkekoeret Gelænderlærkerne deltager i gudstjenesten

Sognepræst og provst Keld B. Hansen, 23474144; **Sognepræst** Neel Christiansen, 30338434; **Graver ved Østrup, Skeby og Gerskov kirker** Henning Madsen, 41263411; **Organist:** Niels Erik Clausen, 30556750.

Kirkens hjemmeside: www.oestrup-skeby-gerskov-kirker.dk

Kirkens facebookside: Østrup, Skeby, Gerskov kirke

Skovløkke Lokalråds hjemmeside: www.skovloekken.dk

NAVNE		
Døbte: Alvin Christian Hvidkjær Gabriel Schrøder Simonsen Victoria Olivia Müller Nikolajsen	Konfirmerede: Mikkeline Emmelie Kannegaard Johansen Viede: Jesper Juel Hansen og Joan Pedersen	Døde: Bente Timmermann Thomas Marius Willer Ottosen René Bechsgaard Tommy Lykke Andersen

Kirkebladet er trykt på FSC certificeret papir, der støtter bæredygtigt skovbrug verden over.